

מאורות אל העבר

כט אייר תשח | 07/06/1948

מאת לא ידוע - ארכיון אישי על מירה בן ארי
בבעלות רוני בן ארי, נחלת הכלל, ויקיפדיה

מירה

“המצרים על הגדר והתחמושת אוזלת, משמידה את מכשיר הקשר ויוצאת להילחם”. אלו היו המילים האחרונות ששידרה מירה בן ארי מקיבוץ ניצנים הלוחם על חייו. מירה נולדה בברלין וגדלה בתל אביב. הייתה ממקימי קיבוץ ניצנים בדרום, והוכשרה כאלחוטנית במסגרת הפלמ"ח. עם התעצמות הקרבות במלחמת העצמאות והטלת המצור על ניצנים, הוחלט לפנות מהקיבוץ את הילדים למקום מבטחים. מירה, היחידה שידעה לתפעל את מערכת הקשר בקיבוץ, בחרה להישאר עם חבריה, ונפרדה בדמעות מבנה דני בן השנתיים שפונה. במכתב שהטמינה בכיס מעילו, כתבה לבעלה אליקים, שנלחם במסגרת הפלמ"ח באזור אחר: “אין פרידה קשה מזו של אם מילדה, אך אני נפרדת מילדי למען יגדל במקום בטוח, ולמען שיהיה אדם חופשי בארצו”. כמה ימים מאוחר יותר, ביום כ"ט באייר תש"ח (7.6.1948), כאשר נאלצו מגיני ניצנים המעטים להיכנע בלית ברירה לצבא המצרי, יצאו מפקד המשק, אברהם שוורצטיין, ומירה לנהל משא ומתן על כניעה. המצרים ירו במפקד מיד. בתגובה, הרגה מירה את הקצין המצרי שעמד מולה, ונורתה מיד גם היא. בת 22 במותה.

